

II.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Toldafgiften for Sukker og Afgiften af indenlandst Roesukker.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13de Januar 1876).

Efterat de i foregaaende Sessjon førte Forhandlinger om Forkængelse af Gyldigheden af Loven af 28de Marts 1871 vare endte uden Resultat og derefter de i Lovene af 4de Juli 1863 og 5te August 1864 hjemlede Regler angaaende Sukkertolden igjen vare traadte i Kraft fra 1ste April d. A., har Regjeringen ved nærværende Lovudkast foreslaet den Forandring i disse Regler, at Tolden paa raffineret Sukker nedsættes fra 6½ p til 12,5 Ore for Pundet, og dette Forflag, som aldeles stemmer med det af Landstinget i forrige Sessjon Beplagne, kan Udvalgets Flertal (Abler, Mourier-Petersen, Møller og Ussing, Abler dog kun under det i det følgende angivne Forbehold) ikke Andet end anbefale. Et Mindretal (Håslø) foreslaar en yderligere Nedsættelse til 12 Ore pr. Pund; men dette ligeledes allerede i forrige Sessjon fremkomne Forflag kan Flertallet ikke finde, at der nu mere end den gang kan være Grund til at gaa ind paa.

Ved samme Leilighed har Regjeringen foreslaet en Modifikation i den ved Lov af 3die Mai 1873 fastsatte Afgift for indenlandst Sukker, som gaar ud paa ved en Forøgelse af det i denne Lovs § 2 fastsatte 4 Procents Afdrag til et 8 Procents af fjerne de Klager, der ere førte over, at der skulde være gjort et Skaar i den tilføjede Eigefilling af Roesukkeret med Kolonialsukkeret ved, at der til Grund for det nævnte Afdrags Ansættelse var bleven lagt en for høj Beregning af det førstes Raffinationsværdi. Udvalget, som har gjort sig bekendt med de af Regjeringen angaaende denne Sag indhentede Betænkninger, hvis væsentligste Resultater findes meddelte i Motiverne, har troet i det Hele at maatte tiltræde Regjeringens Opfattelse og derfor at maatte anbefale dens Forflag ogsaa i denne Henseende.

Saad den under Forhandlingerne i forrige Sessjon omhandlede Toldbegunstigelse for Mustlovadosukkere, der en Tidlang har været indbrømmet, angaar, har Udvalgets Flertal (Håslø, Mourier-Petersen, Møller og Ussing), efterat denne Begunstigelse paa Grund af den Modstand, den mødte i det andet Thing, er bortfalden med nærværende Finanssaars Begyndelse, og efterat Regjeringen ved sine Overveielser derefter ogsaa er kommen til det Resultat, at det navnlig af Hensyn til den Bansteligheid, det har at fastsætte tilstrækkelig bestemte Kjendtegn for, hvad der skal anses som Mustlovadosukkere, vil være rigtigst ikke længer at give disse Sukkere nogen særlig Stilling i Toldstalaen, ikke kunnet finde Anledning til nu at gjenooplage Spørgsmaalet herom. Det maa dog bemærkes, at Regjeringen ikke ved den anførte Bansteligheid har ladet sig afholde fra i Lovforflaget at fastsætte en forskjellig Tagt for Thavaen af Mustlovados- og andre Sukker-Fouulager, hvorved en vis Inkonsekvens kan synes at være fremkommen. Det er ogsaa blevet Udvalget meddelt, at der blandt det underordnede Toldpersonale har rejst sig Stemmer for Bansteligheiden af at fjern enhver Strid om, hvad der kan kaldes Mustlovadosukkere, ved at sætte alle Sukkere lige, ogsaa med Hensyn til Thavaen; men idet Udvalget erkjender, at Forholdene, som de i Virkeligheden ere, og de i disse begrundede billige Hensyn tale for, særligen paa dette Punkt at gjøre en Forskjel, kan man, naar Regjeringen har ment, trøds de Bansteligheider, hvorpaa den selv lægger saa stor en Vægt, at kunne anbefale, at Forskjellen gjøres, kun tilraade, ogsaa i den Henseende at følge Regjeringen.

En Redaktionsbemærkning, hvortil man finder Anledning, er den, at, da den Rubrik i Toldtariffen, hvorunder Tarifpositionen 231 (andre